

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **VÁPENÍČKOVÁ Karin**

Obor: Herectví ALD

VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

Obvykle jsem vůči formálním experimentům u bakalářských prací zdrženlivý. Mám zkušenost, že studenti mají zpočátku velké vize a postupně je pod tlakem času a řešení obsahové stránky opouštějí. Karin Vápeníčková však věděla přesně, co je jejím cílem, navíc byla vyzbrojena zkušeností s psaním diplomové práce z germanistiky.

Metaforický a mnohoznačný název *Rozlož mě* naznačuje, o co se rozhodla pokusit. Spojit svůj osobnostní i tvůrčí rozklad či spíše přesklad, který prožívala v průběhu tří let studia, s rozkládáním, dekonstruováním textu práce. A to nikoli samoučelně, ale v souvislosti s dekonstrukcí jazyka ve školních cvičeních a inscenacích.

Četba této práce není lehká. Myšlenkový obsah se skrývá za různými hříčkami a odkazy, především odkazy práce na sebe samou. Pokud nepřčtete pozorně jednu část, nemusíte porozumět některé následující. Je také zapotřebí trpělivě pročítat poznámky pod čarou a vysvětlivky na konci textu. Pro pečlivost a komplexní přístup Karin je příznačné, že jedno a druhé má odlišnou funkci. Poznámky pod čarou vytvářejí spleť informací, zatímco vysvětlivky postupně tvoří intimní až deníkovou zprávu o autorčiných pocitech a stavech - něco takového přece do bakalářské práce nepatří, proto takto na okraj.

Studentce se daří přesvědčivě ukazovat, jak během studia cesta k organičtějšimu, autorštějšimu, méně popisnému inscenačnímu tvaru vedla od funkční a ucelené věty-informace k rozbitému jazyku, aby se skutečným jazykem díla stal komplexní organismus divadelní.

Prokazuje také neobyčejný cit pro jazyk a metaforu, uvedu jenom namátkou několik příkladů.

Porovnání klauzurní pohádky a pozdější studentské inscenace: "*ta pohádka situovala slova, my jsme situaci slovovali.*" Postřehy o osobním vývoji herce při studiu: "*pověštinou se stává horším, horším ve světle toho, koho sehrával dřív.*"

V kontextu objevování tvůrčí svobody nahrazuje Stanislavského magické *kdyby* svým magickým *jakkoli* či *takkoli*. K závěru ve zkratce formuluje, co jí které klauzury daly: "*Pokud byla Vasilisa poprvé a Alef a Mopojepe jakkoliv, tak Heimatschuss bylo poprvé jakkoliv.*" atd.

Na závěr bych zmínil svou osobní čtenářskou zkušenost, že pokud se musím k obsahu prokutávat skrze hříčky, šifry, odkazy a na závěr dokonce luštění křížovky, nedostane se mi snad pěkného poučení, ale zůstane mi cosi hlubšího, oslovujícího, pod kůží.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě s radostí doporučuji.

Datum:

.....
p o d p i s

